

Full diocesa

27 de juny del 2021

p5 —Diumenge vinent, ordenació d'un sacerdot al servei de la diòcesi

p7 —Catalunya: els bisbes, a favor de «les mesures de gràcia»

**Òbol de Sant Pere,
27 de juny**

Col·lecta per les ne-
cessitats de l'Església
universal

«Déu no va fer la mort ni li agrada que l'home perdi la vida»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

(1,13-15.2,23-24)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!

[29]

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimeu. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

(8,7.9.13-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent. [Hi havia una dona que patia pèrdues de sang des de feia dotze anys. Havia consultat molts metges, que l'havien fet sofrir molt, i s'hi havia gastat tot el que tenia. No va millorar gens, sinó que anava de mal

en pitjor. Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li acostà per darrere enmig de la gent i li tocà el mantell, perquè pensava: «Encara que li toqui només la roba que porta, ja em posaré bona.» A l'instant se li estroncà l'hemorràgia i sentí que el mal havia desaparegut. Jesús, que sabia prou bé el poder que havia sortit d'ell, es girà a l'instant i preguntava a la gent: «Qui m'ha tocat la roba?» Els deixebles li deien: «La gent us empeny pertot arreu, i pregunteu qui us ha tocat?» Però Jesús anava mirant, per veure qui ho havia fet. Llavors aquella dona, que sabia prou què havia passat, s'acostà tremolant de por, es prosternà davant d'ell i li digué tota la veritat. Jesús li respongué: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau». Encara parlava, quan arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

(5,21-43)

«Preguntava a la gent: "Qui m'ha tocat la roba?"»

Acostar-se a Jesús

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Dos personatges prenen la iniciativa d'acostar-se a Jesús: Jaire, cap de la sinagoga, i la dona que patia pèrdues de sang des de feia dotze anys. L'un i l'altra es troben en situació desesperada.

Acostar-se a Jesús significa tenir confiança —una prova d'amor— en la seva acció guaridora i salvadora, o sigui tenir fe, la qual, com deia sant Joan de la Creu, uneix l'ànima amb Déu.

Notem ara un detall: en el relat de l'evangeli —en què una història és interrompuda per la inclusió d'una altra—, Jesús, de camí cap a la casa de Jaire, s'atura a parlar amb la dona que li ha tocat el mantell. No passa de llarg. Això vol dir que tota persona, sigui qui sigui, té el seu lloc devora Jesús, tothom és important en la construcció del Regne.

Val a dir que Jesús tocava la realitat (a la filla del cap de la sinagoga «li dona la mà»), la beneïa, no vivia als núvols. Els cristians creiem en un Déu que es fa presència, no sols en una idea, en un pensament, en un sentiment en el sòl de l'ànima. En altres mots: Déu no es marfon en un concepte i prou, en una imaginada bellesa complaent, sinó que es fa carn i ens visita en el Crist, assumint la nostra història, amb les seves llums i les seves ombres.

Acostar-se a Jesús implica treballar cada dia per una humanitat més justa i sostenible. I mai no és tard quan Déu ajuda, oi Jaire?

La imatge

Dotze anys i havia mort. El pare de la noia, un dels caps de la sinagoga, ho ha dit a Jesús. Tingues fe i no tinguis por, li respon. Amb Pere, Jaume i Joan. arriben a la casa, hi troba els qui ploren, i anuncia: la noia no és morta, sinó que dorm; la gent se'n riu. Només passen a l'habitació els acompanyants de Jesús i els pares de la noia. La crida i encomana que li donin menjar.

[La resurrecció de la filla de Jaire \(1874\).](#)
Gustave Doré

Agenda

Lit. hores: Setmana I

28 dilluns

—Santa Marcel·la, mr.
—Sant Ireneu, bisbe
Aniversari de la mort de Mons. Josep M. Guix bisbe emèrit de Vic (2009)
Gn 18,16-33/Salm 102/Mt 8,18-22
Missa vigília: Ac 3,1-10/Salm 18/Ga 1,11-20/Jn 21,15-19

29 dimarts

—Sant Pere i Pau, apòstols
—Santa Beneïda, vg.
Ac 12,1-11/Salm 33/2Tm 4,6-8.17-18/Mt 16,13-19

30 dimecres

—Sant Marçal, bisbe
Els Sants Protomàrtirs de l'Església de Roma
Gn 21,5.8-20/Salm 33/Mt 8,28-34

1 dijous

—Santa Elionor, mr.
Juliol, mes consagrat a la Preciosíssima Sang de NSJC
Gn 22,1-19/Salm 114/Mt 9,1-8

2 divendres

—Sant Procés i Martirià, mrs.
Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67/Salm 105/Mt 9,9-13

3 dissabte

—Sant Tomàs, apòstol
Ef 2,19-22/Salm 116/Jn 20,24-29

4 diumenge XIV de durant l'any/Cicle B
Santa Isabel d'Aragó, reina de Portugal
Jornada de responsabilitat en el trànsit
Ez 2,2-5/Salm 122/2Co 12,7-10/Mc 6,1-6

Curs del Projecte Raquel i possible implantació a la diòcesi

Delegació de Família i vida

Els dies 4 i 5 de juny es va fer al Seminari de Vic el curs del Projecte Raquel, què és un suport per part de l'Església a persones que han patit un avortament. Hi hagué 29 participants de diferents bisbats (Barcelona, Solsona, Terrassa i Vic) i vam comptar amb la presència del senyor bisbe, que va inaugurar el curs i ens acompanyà durant el seu desenvolupament.

Els conferencians que van impartir el curs foren la Sra. Mª José Mansilla i Mn. Jesús Chavarría, amb uns continguts molt interessants i presentats de manera amena.

El dissabte al migdia vam compartir l'eucaristia, donant

gràcies a Déu pel curs i demanant que doni un bon fruit a la nostra diòcesi.

Un cop presentat aquest curs, les persones que se sentin cridades a formar part de Projecte Raquel hauran de fer un aprofundiment abans de poder-lo implantar al nostre bisbat. Tal com diu el lema del Projecte Raquel, «l'avortament destrueix dues vides; nosaltres et podem ajudar a recuperar-ne una, la teva».

Esperem que amb aquest projecte puguem ajudar tothom qui ho necessiti.

Sortida de preveres i diaques a l'Ebre

Celebrant el quarantè aniversari de l'ordenació sacerdotal del bisbe Romà, els preveres i diaques de la diòcesi de Vic van ser convidats a una sortida conjunta. El di lluns 14 de juny, des de Vic, Manresa i Igualada, més de cinquanta clergues van fer el Camí de l'Aigua. Tivenys, Tortosa i alguns indrets emblemàtics del Delta de l'Ebre varen ser el centre d'atenció de la visita.

A mig matí una concelebració a la catedral, presidida pel nostre prelat, va centrar la trobada. Tot comparant els elements geogràfics que centraven la jornada, el bisbe, en l'homília, ens va convidar a ser veritables canals perquè la gràcia de Déu arribi a tothom. Després de compartir un dinar de germanor a Deltebre, a base d'arròs i productes propis d'aquelles terres, vam retornar a casa. Els assistents van obsequiar Mons. Romà Casanova amb un regal simbòlic: una olivera per a poder ser plantada al palau episcopal. Les referències bíbliques de l'olivera, les va glossar poèticament Mn. Carles Riera, que recità la seva composició en nom de tots.

Diumenge vinent, ordenació sacerdotal de Lluís Vidal a la catedral

Serà presidida pel senyor bisbe a les cinc de la tarda

Diumenge vinent, 4 de juliol, el bisbe Romà conferirà l'ordenació sacerdotal al Mn. Lluís Vidal i Buxeda. La celebració tindrà lloc a la catedral de Vic a les cinc de la tarda.

Lluís Vidal va néixer a Igualada fa vint-i-set anys. Amb la seva família, sempre ha estat vinculat a la parròquia de la Sagrada Família. Ha estat integrant actiu de l'agrupament local dels Scouts d'Europa. És graduat en filosofia.

En els darrers anys ha realitzat els estudis eclesiàstics a la Facultat de Teologia de Catalunya, com a membre del Seminari de Vic, resident al Seminari Interdiocesà de Barcelona, i ha col·laborat pastoralment a la seva parròquia natal, entre altres tasques que li han estat encomanades.

Des de fa un any ha exercit el diaconat a les parròquies de Calaf, Igualada, etc. en determinades dates festives, però la seva principal tasca és estudiar dret canònic a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma, residint al Pontifici Col·legi Espanyol.

Lluís Vidal rep l'orde del presbiterat al servei de l'Església diocesana de Vic. A partir d'ara s'integra en el presbiteri del bisbat i això queda més simbolitzat pel temple on té lloc l'ordenació, la catedral, església mare de la diòcesi.

La part musical de l'ordenació anirà a càrrec del Cor de Guies i Scouts d'Europa. Per a participar-hi des d'Igualada, la parròquia de la Sagrada Família ha previst un servei d'autocar (més informació al tel. 93 803 04 27).

Un cop ordenat sacerdot, el dissabte 10 de juliol a les vuit del vespre, Mn. Lluís Vidal presidirà la seva primera missa solemne a la parròquia de la Sagrada Família.

De l'13 al 15 de juliol, Curset d'Estiu

Tindrà lloc al Seminari de Vic amb el títol:

«Aneu i anuncieu l'Evangeli! Una crida missionera que es fa pregunta».

Enguany el curset se celebrarà únicament al matí (acabarà cada dia amb el dinar) i tindrà tres ponències principals, a càrrec de Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, i dels Drs. Daniel Palau i Jaume González, professors de la Facultat de Teologia de Catalunya.

N'informarem més en les pròximes edicions.

El pròxim sínode episcopal començarà a les diòcesis

L'octubre vinent començarà un camí sinodal de tres anys de durada que s'articularà en tres fases: la diocesana, la continental i la universal. Aquest treball —una proposta inèdita fins ara— conduirà a la celebració de la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, l'octubre del 2023, amb el tema «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió». Aquest nou itinerari sinodal, aprovat pel papa Francesc, s'inaugurarà al Vaticà els dies 9 i 10 d'octubre d'enguany, mentre que a les diòcesis l'obertura del sínode, sota la presidència del prelat respectiu, tindrà lloc el diumenge dia 17 d'octubre.

La fase diocesana durarà des d'aquest octubre fins a l'abril del 2022. «L'objectiu d'aquesta fase és la consulta del Poble de Déu amb la finalitat que el procés sinodal es realitzi en l'escolta de la totalitat dels batejats». «La Secretaria General del Sínode enviarà un document preparatori, acompanyat per un qüestionari i un vademècum amb propostes per a fer la consulta a cada diòcesi. Cada bisbe haurà de nomenar, abans de l'obertura del sínode, un responsable —o un equip— diocesà per a la consulta sinodal, que serà el contacte amb la conferència episcopal. Un cop es clausuri la fase diocesana, cada bisbat haurà d'enviar les seves contribucions a la pròpia conferència episcopal.

Trobada de Santuaris de Catalunya i les Illes

El santuari de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona acollí la XLII Trobada de Santuaris de Catalunya i les Illes Balears. El santuari barceloní fou escollit per a aquesta trobada dedicada als santuaris en l'any jubilar dedicat a sant Josep. El cardenal Omella presidí l'eucaristia, concelebrada per Mons. Agustí Cortés i els preveres participants en la trobada.

L'arquebisbe de Barcelona va parlar dels santuaris recalcant que «són llocs especials per a trobar-se amb Déu. Sapiguem compartir amb tots els qui visiten els nostres santuaris l'esperança, la fe i el consol del Senyor». Demanà als presents que fessin sentir els pelegrins que arriben als seus santuaris com a casa. «Obrim-los de bat a bat les portes del cor. Acollim-los amb amor perquè sentin l'escalf de la comunitat i el goig de l'amistat», ja que «els santuaris són fars que s'alcen enmig de les tenebres de les nostres vides».

Catalunya: l'episcopat, a favor dels indults

Rebuig de l'eutanàsia i a favor del testament vital

En el comunicat posterior a la reunió de la Conferència Episcopal Tarraco-nense del proppassat dia 16 de juny, els bisbes catalans declaren: «Com hem afirmat en nombroses ocasions, ens mostrem convençuts de la força que tenen el diàleg i les mesures de gràcia en totes les situacions de conflicte. Creiem que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei.

»És per aquest motiu que cal proposar el diàleg sempre com a via efectiva que dona resposta a l'esperança de resoldre divisions. Si el diàleg és seriós, capaç i obert, i si s'admet que dialogar significa renunciar a les pròpies exigències per trobar-se en el camí amb les renúncies de l'altre, hi haurà avenços. A més, avançar tenint senti-

ments de misericòrdia i perdó sincers, tot respectant la justícia, ajudarà a fer que els acords que tots esperem s'assoleixin aviat.

»Cal imaginar una solució satisfactòria que s'allunyi d'actituds inamovibles que no ajuden a construir harmònicament la societat. Serà aleshores quan s'aniran vençant les dificultats, i la capacitat de diàleg començarà a aportar possibles solucions.»

També van mostrar el seu rebuig a l'eutanàsia i van suggerir «signar el Document de Voluntats Anticipades elaborat per la Conferència Episcopal, que pròximament es facilitarà a les parròquies i comunitats amb les degudes orientacions». Altrament, recomanen «als professionals sanitaris que es plantegin el seu dret d'objecció de consciència davant aquesta llei».

La Sèrie

Mare of Easttown

Dirigida per Rad Ingelsby

EUA, 2021

Intèrprets: Kate Winslet i Evan Peters.

Drama, intriga.

Es troba a HBO, set episodis.

Mare Sheehan és una detectiu d'un petit poble de Pennsylvania que investiga un assassinat local mentre intenta que la seva vida personal no s'enfonsi.

La sèrie, produïda per HBO, explora el costat fosc d'una comunitat molt unida i analitza com la família i les tragèdies del passat poden definir el nostre present.

El guionatge, subtil i ple de sentit cristià, segons Mn. Peio Sánchez, mira d'esgrimir la misericòrdia des de la seva naturalesa més feble i alhora més poderosa. En aquest sentit, es percep a través de la història de la localitat la necessitat de perdonar, però també la de perdonar-se a un mateix.

El camí eclesial sols és possible en la comunió

Romà Casanova, bisbe de Vic

Algú tan poc sospitós de menyspreu de la llibertat de consciència com sant Joan Enric Newman, en la seva etapa de fidel anglicà en recerca de la veritat, afirmava: «Una revelació no és donada si no existeix autoritat que decideixi què és el que ens hi ha estat donat. I així, a fi de distingir els progressos autèntics dels falsos, és necessària una autoritat suprema; sense una “seu infal·lible” l'única unitat possible és un conglomerat d'opinions, una uniformitat buida.»

De la comunió amb el Papa, en depèn la comunió amb l'Església i amb Crist

Som ben a prop de la festa de Sant Pere i Sant Pau. I al redós d'aquest dia som convidats a refermar la nostra comunió amb la persona i el magisteri del Papa; i, al mateix temps, a ser generosos en la col·lecta anomenada «Òbol de sant Pere». El qui és el bisbe de la ciutat on vessaren la seva sang els apòstols Pere i Pau, columnes de l'Església, és aquella autoritat suprema, que ens deia el cardenal Newman, que té la característica de la infal·libilitat, en el que li és propi. Però, a més, la comunió amb la seu de Roma és una necessitat per a la catolicitat de tota Església arreu del món; una comunió que ens demana mirar i escoltar amb docilitat el que ens ensenya el bisbe de Roma, en aquests moments el sant pare Francesc.

És tan important la comunió amb el Papa que en depèn la comunió amb l'Església de Crist; i, en el fons, la comunió amb Crist mateix. Per això, encara que veus «pietoses» o altres d'«avançades» ens indiquessin de recórrer camins que ens apartessin de la comunió amb el Sant Pare, nosaltres no n'hem de fer cap cas. «On hi ha Pere, allà hi ha l'Església», deien els cristians dels

primers segles. També nosaltres hem de viure amb aquesta certesa. No és pas el Papa el qui ha de fer i dir el que nosaltres volem, sinó a l'inrevés: som nosaltres els qui hem d'acollir de cor el que ens ensenya el Sant Pare i esforçar-nos a complir el que ens mana, per tal de viure en la comunió eclesial.

En el nostre camí sinodal diocesà ens trobem ara amb el fet que Francesc, papa, ha convocat el Sínode de Bisbes per a l'any 2023 amb el tema: «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió»; i és voluntat seva que aquest també s'inauguri i es treballi en les Esglésies locals. Així ho farem. El diumenge 17 d'octubre celebrarem, com ens ha estat manat, l'obertura diocesana del Sínode de Bisbes, i, en els àmbits diocesans de comunió, treballarem els qüestionaris que ens arribaran des de la Santa Seu.

